

нататък се виждат три колиби, отъ самъ по-вечко, а долу при рѣчката се подава изъ зеленината само една. Виждашъ въ срѣщната кория овчарче, или воловарче, да извикашъ—ще те чуе, а трѣгни—ще станешъ виръ вода до гдѣ се искачишъ! Тукъ нѣма равни поля, за това и нарѣдко ще срѣщнешъ село съ 80—100 кжщи. По-вечето сж съ 10—20 кжщи и се наричатъ *колиби*, а хората *колибари*. Тѣзи колиби си иматъ и свои имена.

Отворило ми се бѣше работа въ колибитѣ. Качихъ се на коня и трѣгнѣхъ. Шумата на дрѣветата бѣше о-капала; настѣпваше зима. Врѣмето се намусило, вѣтъ-

